

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Ujévi beszéd.

Látjátok feleim szemetekkel, mik vagyunk. Bizony por és hamu. Mégis úgy járunk földön, e rengeteg sirhalom felületén, mintha öröké élnénk, mintha minden kéjnek, szépnek, hatalomnak, gazdaságnak, boldogságnak, nyomorúságnak és szenvedésnek nem vetne véget kéréhetetlenül a halál. Ugyélünk, mintha örökké élnénk s tiport bár légyen százszor is reánk a sors, felemeljük az eget magassága felé és remélünk mindaddig, míg örök álom nem zárja le kutató szemeinket.

S jól van ez így, hogy ily vakmerően remél, bizik és dolgozik a halandó ember. Mert ha nem élne bennünk a hit, hogy a halál minél később fog eljönni értünk: ha nem sarkalna a tudat, hogy munkánk és küzdésünk gyümölcsét módunkban lesz ismeretlen számu esztendőkön keresztül élvezni: megszűnnék az ember határt nem ismerő ambíciója, elposhadna az emberi szellem s megszűnnék működni az az Isten erő, amelynek folytán egyre halad a műveltségben az emberiség.

Él hatalmas és megtermékenyítően bennünk ez az erő most is, midőn a küszöbén állunk egy új esztendőnek, s eseményeit föllebbenthetetlen fátyollával rejti el előlünk a jövő. Az esztendőben, amely mögöttünk áll immár, kijutott nekünk szépen bajból és küzdésből. Egyik-másik embertársunkat úgy megviselték az év eseményei, hogy csodálkozunk kell afelett, hogy abban a reményben mulatott Szilveszter éjszakán, hogy a sorsa jobbra fog fordulni ebben az esztendőben.

Akik ezen sorokat elolvassák, azok között is akad nem egy, aki már kétségbeesett sorsa felett, de bármilyen súlyos helyzetbe került is, a sorscsapások éjszakájában mindig felcsillant egy reménysugár, amely erőt adott neki ahhoz, hogy megvárja ezt az új esztendőt, hátha kegyesebb lesz hozzá a sors. És ha reményei nem válnak valóra ebben az előttünk álló esztendőben, ha esetleg még súlyosabban

nehezednék reá a sors keze, nem hagy fel akkor sem minden reménnyel és bevárja a rossz év végét, bevárja az új esztendőt, abban a törhetetlen hitben, hogy lesz még egyszer ünnep a világon! Így élünk, dolgozunk és küzdünk mi; így éltek a mi apáink is, velünk az örökös küzdelem a létért és velünk az örökös bizakodás a jobb jövőben.

Szilveszter estéjét ünnepies hangulatban vagy kicsapongó vidámsággal ünnepeljük meg. Új év napján megkönnyebült lélekkel járunk, egy esztendő súlyos terheit és megpróbáltatásait rázzuk le magunkról és bizalommal eltelten, jó hittel várjuk, mit hoz a holnap!

Az 1908 esztendőről sokat várunk. Várjuk mindenekelőtt felbolygatott társadalmunk megnyugodását. Az új esztendő, modern áramlatok, a szociológusok, szociáldemokraták, az atheisták mindmegannyi üszköt dobtak bele a magyar társadalomba.

Eg, terjed a tűz, itt-ott már erőszakkal kellett elejét venni pusztításainak.

A magyar társadalom, amely amugy is felette tagozott volt, most még több egymással hadilábon álló táborra oszlik, nagy kárára, sőt veszedelmére a magyarságnak.

A nemzetiségek, ha lehetséges, az elmúlt esztendőben még izzóbban gyűlölték a magyarokat, még vakmerőbben támadták a külföldön hazánk jó hírnevét.

Vallás és nemzetiségi különbség nélkül súlyosan nehezedett és nehezedik még most is ránk az általános drágaság. Elsősorban ezeknek a nagy bajoknak orvoslását várja Magyarország közvéleménye az új esztendőből. Fenyegették a mi hazánkat nagyobb bajok is, fenyegetőbb veszedelmek is és amiként megtudtunk birkózni mi is, őseink is azokkal a bajokkal és veszedelmekkel, azonképpen le fogjuk tudni győzni ezeket is.

Bizunk a mi erőnkben, hiszünk a

mi jövőnkben, s a harcoló nemzet, a reményteljes férfiak öntudatával üdvözöljük az új esztendőt.

Gazdasági erősödésünk.

Sok szó esik mostanában gazdasági fejlődésünk felett és érdekében. Sok életrevaló terv lát napvilágot nap-nap után, de valamennyi megegyezik abban, hogy gazdasági helyzetünk fellendítése az egész vonalon igen nehéz feladat, szinte a lehetetlenséggel határos. Ha egyébként nem, már csak azért is, mert népünknek egymással homlokegyenest ellenkező érdekeit igen bajos dolog összehangba hozni.

Például más a gazda, az iparos és a kereskedő érdeke, s hogy az egyik osztály akkor meg ne rövidíttessék, mikor a másik istápoltatik, szinte elkerülhetetlen. S ha még ehhez hozzávesszük azt, hogy minden szakmából más a munkás, az alkalmazott érdeke is, mint a főnöké, akkor minden bizonyítás nélkül el kell fogadnunk azt az állítást, hogy közgazdasági életünket az egész vonalon, mint egy-egy kalap alatt fellendíteni a legnehezebb kérdések egyike.

Ezt beismeri mindenki. Viszont azt is be kell ismernie mindenkinek, hogy e cél elérésére ezek dacára is van eszköz, van mód, van lehetőség. Nem akarunk itt arra hivatkozni ezen állítás beigazolásánál, hogy már csak azért is kell erre lehetőségnek léteznie, mert lehetetlenség nincs, csak tehetetlenség, hanem e helyett inkább célszerűnek tartjuk e lehetőséget a szorgalom, munka és takarékságban keresni.

Tudjuk, hogy ezzel nem mondunk újat, de viszont azt is tudjuk, hogy nálunk éppen e három tényező elkerülésével is lehetnek tartják egyesek a boldogulást, s mert az élet tanúsága szerint ezt mégsem érhetik el, elégedetlenkednek, zugolódnak és a mai társadalmi rend átalakításától, belyesebben felforgatásától várják e nyílt kérdés megoldását.

Persze ismét hiába. Mert hogy a jólét forrása csakis a munka lehet, az elvitathatatlan azzal együtt, hogy egy nemzet nagy és hatalmas csakis akkor lehet, ha rendezett közgazdasági viszonyokat teremteni képes.

A nagy Széchenyi megmondta már anakidején, hogy a nagy, hatalmas Magyaror-

A Mindszenti Takarékpénztár a 20 filléres heti betét második csoportját 1908. évi január 1-től hat évi időtartamra életbe lépteti. Részbetétek jegyezhetőek a kibocsátott aláírási iven és a takarékpénztár hivatalos helyiségében. **AZ IGAZGATÓSÁG.**

szág ábraképe csakis akkor valósulhat meg, ha sikerül gazdaggá teni a magyart. Erre pedig egyetlen mód a szorgalmas munka mellett a takarékoság. És pedig nem csupán az államháztartásnál, hanem az egyes emberek életmódjánál is.

És e helyett mit látunk?!

A munkáról — tisztelet a kivételeknek — kevés mondhatja el, hogy azt szereti, az az éltető eleme. Kényszernek veszi csupán — mert hát anélkül megélni úgy, hogy a tulzott igények is kielégítenek, bajos. A takarékoságról pedig jobb nem is beszélni. Mert ha erről szó lehetne, nem volna eladósodva néptünk minden rétege annyira, hogy küzdeniök kell a létért, a megélhetésért, s ha azt mégis mindenáron biztosítani akarják, a legtöbb esetben csakis körömszakadtig menő harc árán tehetik. Ebben a harcban pedig ellensége az ember az embernek, testvér a testvérnek, fiu az apának.

És pedig a legtöbb esetben azért, mert majdnem mindenki feláldozza a szükségest a szükségtelenért és ha a szükségest mégis meg akarja szerezni, mert hát az kell s a korgó gyomor, a nagyszájú váltó csakis élelemmel, illetve pénzzel elégíthető ki, nem térhet ki a küzdés, a létharc elől.

Pedig mennyire más lehetne a helyzet, ha a szükségtelen kiadások fedezésére fordított összeget megtakarítanánk! Kevesebb gond, kevesebb küzdelemmel megélhetnénk, s nem kellene embertársainkban csak a vágytársait látni, s azok letörésére törekedni.

Például ha mást nem vennénk is, csak azt, hogy a művelt nyugaton, ahol pedig pénz és vagyon is van, hol találunk arra példát, hogy ha baj, bánat ér, akkor is mulassunk csak úgy, mintha örömlünknek kell szabad folyást engedni?! És hol vernek tönkre széles e világon több kártyát, mint a mi kis hazánkban!?

Pedig hát ezek közül egyik sem lehet, sem élet-, sem végcélja az embernek, még ha annyira önző, sőt egoista is.

Egy életcélja lehet mindenkinek tisztességes munkával, tisztességes megélhetés mellett lehetőleg utódainak is biztosítani a jövőt. S ha ezt megbirta tenni, akkor már a közvagyonosodás ügyét is elmozdította. Nem szorul bizonyításra, hogy csakis az a nemzet, az az ország lehet erős, vagyonos, amelynek polgárai nem küzdenek a létért, s nem birkóznak Sysipsus módjára erejüket meghaladó terhekkel.

Ezt igazolja a nyugati államok példája, erre adott intő példát az amerikai krach.

A józan, higgadt németek milliárdok halmoznak össze, mert szorgalmasak és takarékosak.

Mi is megtehetnénk egy kis jó akarattal ugyanezt. Termékenyebb a földünk, munkabíróbb a néptünk s hozzá a természet áldásaival talán széles e világon nincs ország úgy megáldva, mint a mienk.

Csak több munkakedv, több élelmeség és takarékoság kellene, s akkor nem élnénk folytonos rettegések között, folyton-folyvást átmeneti korszakban, s nem kellene örökké csak azért küzdenünk, hogy jövőnk alapköveit lerakhatjuk.

Bámulatos az a haladás, ami a műveltség, a tudás terén néhány évtized leforgása alatt produkált a magyar — miért nem teheti meg ezt közgazdasági téren is.

Az alkalom megvan hozzá. Lehetne mi-ből. Csakhogy akkor nem szabadna mindent csak az államtól várni, meg kellene fogni igazán a dolog végét, s kivenni abból a földből, abból a mesterségből, abból a üzletből annyit, amennyit csak lehet. És az ésszel, számítással összehozott jövedelemmel okosan élni, a felesleges kiadásokat törölni!

Jobban meg tudna úgy felelni társadalmi és egyéb kötelezettségeinek is mindenki, mint most. És akkor nem kellene keresni a módot, a lehetőséget a gazdasági megizmosodáshoz, nem kellene más földön, más világrészben keresni a boldogulást: munkás létére ur lenne, s megelégedetten, boldogan élne a magyar a saját hazájában.

Ujdonságok.

— Lapunk igentisztelt előfizetőinek és munkatársainak boldog újévet kíván
a szerkesztő.

— Karácsonyfa-ünnepélyek. Nagyszámu közönség részvétele mellett tartotta meg úgy a Károly-ovoda, mint az elemi népiskola a rendezett karácsonyfa-ünnepélyeket. Az ovoda karácsonyfáját Hevesy Julia és Humay Paula óvónők, a népiskoláét Szvobodáné Gelsy Vilma tanítónő avatott kezeik díszítették föl. A kis csöppségek által előadott talpraesett szavalatok és énekek igazolták a mindszentieknek a választott óvónőkhöz kötött váraozását. A szép ünnepély után következett a nagylelkű adakozásokból beszerzett ruhaneműek és játékok kiosztása az örömben uszó kisdedek között. — Az elemi iskolánál az ünnepély tetőpontját a Sztricha és Vedres káplánok által betanított s a szereplő gyermekek által ügyesen előadott betlehemi előadás képezte. Az ajándék tanszerek és írószerek karácsony napján osztattak ki, míg a ruha-segélyek kiosztása Szilveszter napján fog megtörténni.

— Névnap. Tary István, járásunk főszolgabírája, karácsony másodnapján ülte meg szerető neje, jóbarátai és tisztelői körében névünnepét. Az üdvözlők jókívánságaihoz mi is a legjobbakat csatoljuk.

— Szilveszter-estély. Pár nap választ el bennünket azon mindig kellemesen eltöltött estétől, melyet a Polgári Kör rendez évről-évre a közönségnek. Amint a jelekből látszik, a vezetőség buzgalmát és a rendezőség fáradhatatlan tevékenységét az idén is kellő siker koronázza, mert a közönség az idén sem fogja hiányát szenvedni a jóízű és kellemes szórakoztatásoknak. Amint a meghívóból is kitűnik, lesz tánc és a szüneteket hölgyek és urak által előadott monológok fogják kitölteni. Szünóra közben kezdetét veszi az értékes, több százra menő tombolagyűjtemény kisorsolása, amely gyűjteményhez még mindig fogad el ajándék-tárgyakat a rendezőség.

— Nagylelkű adomány. Kádár Szilveszter kamarás-plébános, magas kitüntetése alkalmából a karácsonyi ünnepekre 100 koronát adományozott házi szegényeknek az előjáróság útján, melyért hálás köszönetét nyilvánítja a község előjárósága. Sok imádságos ajakról száll e nemes jótéteményért hála az Égekbe, amelylyel bizonyára nem egy kihulló könnyet szárított föl.

— Közgyűlés Karácsony másodnapján tartotta meg a Polgári Kör szokott érdeklődés mellett az évi rendes közgyűlését, melyet Vigh Gyula elnök nyitott meg s beszámolt a múlt év eredményéről. Évi jelentésében rámutat társadalmunk széttagozott állapotára, mely kizárja a társadalmi együttműködés lehetőségét. Említést tesz arról is, hogy azon legnemesebb szándékok, melyek a mindszenti egyes köröket létrehozták: csak néha-néha képesek a körök tagjait felvillanyozni. A körnek ezideig 94 tagja van. Könyvtára 445 kötetet számlál, de elveszett ebből a folyó évben 15 kötet, ami részben a tagok indolenciája folytán, részben a közelmúltbani kezelés tökéletlensége folytán jött létre. A kör vagyonának feltári értéke 1088 K 39 f. Érinti az évi jelentés, bár az erre vonatkozó nyilvános elszámolás annak idején elkészítetik és közzététegetik, hogy a kör néhai elnökének, boldogult Keller Lajosnak síremlékére az eddigi 534 K 76 f kiadással szemben 451 K 20 f a gyűjtési eredmény. Nem érkezett még be a ker. róm. kath. papság és a függetlenségi kör gyűjtőive. Az évi jelentés felolvasása után az elnökség és a választmány lemondása következett. Geigner Lipót kor-elnök s később Vigh Gyula újonan megválasztott elnök elnökléte alatt megejtett választás eredménye szerint megválasztott 1908 évre: Elnök: Vigh Gyula, vál.-elnök: Koncz Lajos, jegyző: Lipták Jenő, pénztárnok: Vitos János, könyvtárnok: Zámbo Lajos. Vál. tagok lettek 1908 évre: Antal András, Baksay József, Büchler Gábor, Falábu Imre, Geigner Lipót, Gelsy Péter, Karaszka Kálmán, Keresztes Áron, Keresztes Ferencz, Lovass Jenő, Muszil Vilmos, Dr. Orbán József, Süle Lajos, Szabó Lipót, Szécsényi Lnkács, Weisz Imre, Weisz Mihály.

— A katonák bántalmazása ellen. A közös hadügyminiszter rendeletet intézett a csapatparancsnokokhoz, mely szerint valamennyi parancsnok szigorú kötelessége, hogy minden uton-módon elejét vegye a legénységgel való kegyetlenkedésnek és a lealázó durva szidalmazásnak. A tisztet, vagy altisztet aki szolgálati hatalmával ilymódon visszaél, könyörtelen szigorúsággal büntessék és a csapatparancsnokot, aki ilyen tulkapással nem áll szembe, állásából elmozdítsák. A századparancsnok folytonos tanítással és felügyelettel hasson oda, hogy az altiszt ne kételkedhessék följobbvalói gondolkodásában s általában az a meggőződés terjedjen el, hogy az alantossal való kegyetlenkedés és durva szidalmazás a hadsereg tekintélyére s a jó szellemre a legnagyobb mértékben ártalmas és mindenkinek kötelessége minden hatalmi tulkapást följelenteni. Végül elrendeli a hadügyminiszter, hogy ezentul az altisztet, ha a legénység bántalmazása miatt, itélték el, a büntetés elszenvedése után azonnal más századhoz helyezték át.

— Az alispán lovagias ügye. Herglótz István dr dorosmai főszolgabíró kibuktatása élénk hullámokat vert a vármegye társadalmában. A temperamentumos vármegyei fő-tisztviselő kibuktatását a Szentesen megjelenő „Alföldi Ellenzék“ című lapársunk a régi rendszer emberei művének tulajdonította s ellentük szigorú támadást intézett. A támadásra maga a vármegye alispánja, Cicatricis Lajos felelt, még pedig oly szenvedélyes hangon, hogy az Alföldi Ellenzék felelős szerkesztője, Vajda Antal provokáltatta. A szerkesztő és az alispán segédei nem találtak békés megoldást, mert az alispán nem volt hajlandó a nyilatkozatát visszavonni. A segédek tehát karpárban állapodtak meg, s a felek — mint a Szegedi Napló írja — Szegeden fog-

nak megverekedni. A dorosmai főszolgabíró kibuktatásának ez az érdekes epilógusa érhető szenzációt kelt az egész vármegyében.

— **Közgyűlés.** A Mindszenti 48-as kör jövő évi január hó 6-án, Vizkereszt napján d. e. 11 órakor saját helyiségében tartja évi rendes közgyűlését, a szokásos tárgysorozattal.

— **Heti betét-üzlet.** A Mindszenti Takarékpénztár által életbe léptetett 20 filléres heti betét-üzletnek 1908. év január elsejétől alakított II. csoportjára az aláírások megindultak s tudomásunkkal elég serényen folynak. Az érdeklődő közönség tájékozására ezennel leközljük, hogy aláírások kiknél eszközölhetők. Aláírási iverk elhelyezve vannak: a takaréktár helyiségében, Vigh Gyula igazgatónál, Hám János h. igazgatónál, Tábit Lukács, Mihály János, Koncz Lajos, Stern Salamon, Keresztes Ferenc, Szilágyi Ferenc, Grünér Géza igazgatósági tagoknál, Schwarc Lipót felügy. biz. elnöknel, Keresztes Nagy Sándor, Keresztes Áron, Pánczél Károly felügyelőbizottsági tagoknál, Vedres István intézeti elnöknel, dr Szóbl Lipót intézeti al-elnöknel, dr Albertényi Adolf int. ügyésznél, továbbá Wimmer Béla, Kacziba Imre, Büchler Gábor, Horváth Antal, Tormássy Miklós, Zánthó Kálmán és Goldner Ödön uraknál.

— **Köszönetnyilvánítás.** A Mindszenti építő- és ács-munkások által karácsony másodnapján rendezett táncestélyen felülfizetni szivesek voltak: Sebestyén János 40 f, Annus János 20 f, Annus Lajos 30 f, Katona János 1 K, Mátiss József 40 f, Takács János 1 K, Mihály Mihály 50 f, Szabó József 1 K, Fülöp Ferenc 20 f, Égető Péter 1 K, Ferenci István 40 f, Bozó Etelka 40 f, Tóth Veron 50 f, Pap Pál Pálné 40 f, Szilágyi István 1 K, Szilágyi Imre 1 K, Baksay Lajos 1 K, Mihály Lajos 2 K, Rác János 1 K, Rátkay Imre 1 K. — Adományokat küldtek: Büchler Gábor 1 K, Bárány József 2 K, Baksay Illés 5 K, Nagy Jenő 2 K, Goldner Ödön 2 K, Polgári Kör 5 K, Vigh Gyula urad. főmérnök 2 K, Schmied Dezső 2 K, Horváth Antal 1 K. — Ugy a szives felülfizetők, valamint az adományt küldők fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

— **Révközlekedés.** Megcsinálta a vármegye vagy az uradalom a Mindszenti révhez vezető utat úgy, hogy a legkisebb víz-állásnál is kifogástalan kövezeten lehessen a hajóba járni. De elfeledték a révszolgálatot rendezni. Mert ha nem feledték volna el, akkor nem történhetne meg, hogy se kis viz, se nagy viz és a révészeknek amikor eszébe jut, átkötik a hajót a szükség-járóra. Így történik ez most is. Az utasoknak innen is, tulnan is — a révészek jóvoltából — ki kell kerülniök a csinált utat és a régi sáruton kénytelenek járni. Ha ilyen önkényke-

dések megtörténhetnek, akkor csakugyan kár volt azt a sok pénzt a kövezetre költeni, akárkinek a pénze fekszik is benne, jogosan kérdezheti a közönség, hogy nem akad hát senki, aki a Mindszenti révben rendet tudjon csinálni?

— **A legszebb ujévi ajándék,** mely lelket gyönyörködtet, szívet nemesít, a honszerelmet lángra gyújtja és az elmét élesíti: a könyv. Ajándéknak alkalmas, érdekes szép-irodalmi könyvek, mindkét nembeli ifjúság számára, továbbá kisebb gyermekeknek elszakíthatatlan képes könyvek igen nagy választékban s mélyen leszállított áron kaphatók Horváth Antal könyvkereskedésében Mindszenten. Ugyanott írószér-különlegességek, bőrbő kötött, praktikus notesz-könyvek, legdivatosabb levélpapírok, íróasztal-készletek, rajz-és festő-szerek a legnagyobb választékban állanak a vásárló közönség rendelkezésére. Az ide-odautazástól bárki megmenekül, ha fenti árukból szükségletét helyben szerzi be, ahol ilyenemű cikkekhez olcsóbban is hozzájut.

— **A „Budapest“ jubileumi diszalbuma** pár nap mulva a közönség kezében lesz és bizonyára óriási feltűnést fog kelteni. A „Budapest“, amely a többségben levő függetlenségi és 48-as párt hivatalos lapja, nagy és ritka jubileumot ül — November hó 15-én volt éppen harminc esztendeje annak, hogy a „Budapest“ nemzeti és kulturális nagy hivatásának útján megindult. Méltán jubilál a „Budapest“, melyet a halhatatlan nagy Kosuth Lajos annak idején elvei egyetlen híj letéteményesének vallott, fia pedig, aki a nemzetnek ma vezére és büszkesége, hazatérte óta politikájában irányított. A „Budapest“ jubileumi ünnepeit olvasói előtt az által is emlékeztetéssé és kedvessé fogja tenni, hogy olyan ajándékot ad előfizetőinek, amely páratlanul áll a magyar sajtóban. Ez a „Budapest“ jubileumi diszalbuma lesz, mely „Harminc év“ címmel, művészi diszkötésben, 20 iven képben és szövegben mondja el a lap harminc éves történetét. Irni fognak abba politikai, társadalmi és irodalmi életünk legkiválóbb alakjai, a „Budapest“ volt és jelenlegi munkatársai úgy, hogy a szellemi tartalmával és remek illusztrációival is minden eddig megjelent hasonló munkát messze felül fog mulni. A könyv minden háznak disze, és bolti ára husz korona. A jubileumi albumot ujonnan belépő előfizetők is megkapják, ha most legalább egy negyedévre 6 koronával előfizetnek. A „Budapest“ előfizetési ára: Egész évre 24.— K., fél évre 12.— K., negyed évre 6.— K., egy órára 2.— K. Mutatványszámokat kívánatra bárkinek szivesen küld a „Budapest“ kiadóhivatala Budapesten, IV. ker., Sarkanyus-utca 3. sz.

— **Richter-féle Horgony Kőépítő szekrények,** mely iskolás gyermekeknek igazán hasznos, szórakoztató és élvezetes játékszere, csakis valódi, elpusztíthatatlan minőségben, eredeti gyári áron kapható Horváth Antal papirkereskedésében.

Meglepi a szülőket

a SCOTT-féle Emulsió hatása minden alkalommal, ha azt angolokorban szenvedő gyermeküknek adják. A SCOTT-féle Emulsió feltűnő gyorsan gyógyítja és izmosítja a gyermeket,

erősíti a csontokat

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

és elősegíti fejlődésüket. Ily rendkívüli gyógyhatás valóban csak ilyen kiváló szerrel érhető el. A SCOTT csakis elsőrendű alkotórészeket tartalmaz s az eredeti SCOTT-féle eljárás okozza, hogy hatásában felülmulhatatlan és nemcsak fiatal és öreg, hanem még a halál küszöbén hitt gyermek is könnyen emészti.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható a gyógyszerárakban.

TÁRCA.

SZERETTE A KÖLTŐT A LÁNY.

Látta, hogy szereti, megérezte, hogy a lánynak, annak a szegény törékeny testü leányának testét, lelkét emésztő láng perzselte utána... S a poétának, a forró, szerelmes versek hirre kapott írójának, jól esett a lány szerelme. Hízelt neki, hogy az a két csodálatos fényű szem róla ábrándozik, álmodik. A poétának ez a szerelem csak egy kis epizódnak tetszett. Most falun tartózkodik, régi iskolatársánál, hogy lelkével feligya a harmatos reggelek hangulatát, hallja az erdő lombjainak zugását és élvezze a természet csodálatos művének közvetlen szépségét.

Lelke meg fog telni csodálatos hangulatokkal, friss képekkel, melyek diadalmas nyelven fognak verseiben életre kelni. És a poétának jól esett ebben a csupa békés falusi hangulatban a szenvedély izzó forrósága, mely a szerelmes lány szeméből lobogott feléje. Neki csak játék volt, kellemes izgalom, de ennek a törékeny lánynak halálos betegség.

Már rég szerette a poétát, még mielőtt látta volna. Verseinek hatalmas hangulatai elsodorták lelkét s a poétára gondolt csak. Lelke foró ölelésével fonta át s lázas álmainak látományai a poétát övezték. Mikor bátyjától megtuta, hogy a költő hozzájuk jön, kicsiny, beteg teste alig bírta ki lelkének nehéz izgalmát.

Mert beteg volt a teste, nagyon beteg, hervadozó, mint az ősz virágai. Hervadozó és eljegyezve a halálnak, nem a forró, lázongó érzésekkel tele életének mely neki megmutatta a vágynak édességét, de korhadó testet adott. Halovány arcán ott égett a lappangó, ölé lész két rózsája és ezt látta a poéta és gondolta is: ó, te szegény beteg

A Mindszenti Takarékpénztár

ajánlja ügyfeleinek, valamint a nagyérdemű közönségnek

mérsékelt, fel nem emelt kamatláb mellett nyújtott

váltó, kötvény, jelzálog- és törlesztéses kölcsöneit.

Kezelési és egyéb díjakat nem számít.

kis veréb, immár nemsokára röptül te messze, messze, át a sötétlő végtelenség nagy tengerein, át a borzasztó méjségeken, melyek fölött időtlen-időktől fogva ott égnek, a csillagok. Elröptül, de azért csak szeress, töltsd meg rövid életed apró érzésekkel.

Igy gondolta a poéta és együtt gyakran kint jártak a sugaras mezőn. És míg a poéta álmodozva kereste a képeket s hangulatokat, ott mellette az a beteg testű kis veréb pihegve vergődött lázas érzéseivel.

Egyszer megálltak az erdő szélén. Bentről az erdő rejtekeiből méla zsongást hozott a szellő, mintha egy óriási templom hatalmas boltjai alól jönne. Hallgaták az erdő rejtelmes muzsikáját. A költő lelke szárnyalva csapongott az élet nagy, forró erejével sugaras magasságba, fel, fel oda, hová csak a teremtő lélek sejtése ér fel. És felérve, diadalmas szózatokban hirdette az életet. A vágyaktól, szerelemtől duzzadó életet. A korhadó testű lány pedig érezte az ő gyöngeségét. Repülni akart ő is a költő lelkének gyors szárnyalásával, de nem birt. S míg így küzdött, lelke megsejtette a sötétlő semmiséget, a szótlanságot, a korhadó élet mélységét, a halált.

— A halál, — mondta reszkető ajakkal s nézett, nézett messze, el a forró levegőbe, mintha ott látná a feléje suhogó sötét szárnyakat.

A költő megrendült. Lelkén átesapott a lány reszkető lelkének hidege. Látna szemében a csodálatos fényt, mely azokéban gyul csak ki, akik a nagy, sötétlő ufra készülnek, hogy elmenjenek örökre. És elszállt költő lelkéből minden más, felitta a leány lelkét s megtelt azzal a szeretettel, mely ugy égette, perzselte azt a beteg, korhadó testet.

Megfogta a vértelen, sápadt kezét. Simogatva melengette s csókolta.

— A lelkemet adom érte, sugta forró epedéssel, az én életem a tied. . . Előttünk az élet. Nézz a napsugárban fürdő mezőre. Erős virágok nyílnak ott, olyan leszel te is. Az én lelkem, az én szeretetem meggyógyít téged, erős és viruló leszel. Ragyogó sugárral tel meg a lelked. Ne reszkess, ne félj, szeretlek.

— Szeretsz, — ismételte boldogan a lány s érezte, hogy az élet ereje árad fázós lelkébe. — Szeretsz, — mondta s végig nézett a völgy egészséges virágain. Olyan leszek én is, olyanok kell lennem, mert hiszen a te erős lelked meggyógyít engem.

És a lány beteg, korhadó testébe visszatért az éltető erő. Ragyogó sugárral telt meg s arcára az élet rózsái szálltak. Es mikor egyszer megint ott álltak a zsongó erdő szélén, a lány az élet forró melegét érezte testében.

— Az élet, az élet, — mondta harsogó örömmel s a költő vállára hajtotta fejét.

Igy mentek tovább az erdő árnyas útjain. A fák koronáján átlopakodó napsugárban lepkék kergetőztek.

— Látod, ezek is szeretik egymást, — mondta a költő s ittasult mámor gyult ki szemében. Átölelte a lányt.

Kábító virágillat ülte meg a fák alját s mozdulatlan némasággal álltak a bokrok. Mentek mind beljebb s mind mámorosabbá vált lelkők.

— Te vagy az én életem, mert szeretsz, a tied vagyok, — szólt a lány s szerelmesen hunyta le szemét.

*

Már az alkony párás szellője lengedett végig a völgyön. Hűs lehellete megsodorgatta a fák levelét. A lány fázósan simult a költőhöz.

— Ugy-e, engem fogsz szeretni mindig? — kérdezte.

— Téged, — mondta a költő s lelke szó-rakozottan csapongott messze, messze el a nagy város felé.

— Az enyém leszel? — kérdezte a lány.

A költő lelke megrendült és hidegség csapott át rajta, mint akkor, mikor az élet erejét adta a lánynak. Már érezte, hogy nem szereti a lányt, tudta, hogy nem lesz a lányé

soha, soha. Lelkében diadalmasan támadtak fel az új hangulatok, más forró érzések, melyek messze vitték innen. Őt a forró, izgalmas élet szólította, dicsőséget kínálva neki s ennek nem tudott ellentállni.

— Mennem kell, — gondolta, — ott az én életem, ott a dicsőség.

A lány megértette a költő lelkének tusáját, tudta már, hogy a költő lelke többé nem az övé. Látna, hogy csapong el tőle messze, messze, oda, hol új izgalmak, új, forró érzések várják. És nem szólt semmi. Hagyta, hogy menjen, menjen az élete ragyogó útján tovább.

— És a költő elment.

Nem látom többet, — gondolta a lány s érezte, hogy tér vissza testébe a korhadás. Látna megint a feléje közeledő halál sötét szárnyait. Hallotta a nagy, sötét vizek zugását, melyek fölött időtlen időktől ott égnek a csillagok.

Nem látom többet, — gondolta a lány. . . És nem is látta többé soha a költőt.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

Pályázati hirdetés.

Mindszent község, mint fogyasztási és italadó bérlőnél lemondás folytán megüresedett fogyasztási adó ellenőri állásra ezennel pályázat hirdettek.

Az ellenőr fő teendője a fogyasztási adók ellenőrzése s azonkívül üres idejében a községi bíró és jegyző által neki megrendelt irodai dolgok végzése. Fizetése évi 700 korona és általa kiderített fogyasztási adó elleni kihágások után befolyt bírságpénzek 50 százaléka.

Felhívtnak mindazok, akik ezen állásra pályázni akarnak, hogy sajátkezűleg megírt pályázati kérvényüket folyó hó 30-áig a községi fogyasztási és boritaladó kezelő bizottsághoz adják be.

Mindszent, 1907. december 26.

VERES SÁNDOR

bíró.

Egy műhely-helyiség

azonnal kiadó özv. MARTON
Mihályné házában Mindszente.

Olcsó hús-füstölés.

Szives tudomására adom a tisztelt közönségnek, hogy a **legjutányosabb áron** elvállalok **felelősség mellett** mindennemű husfüstölést.

Teljes tisztelettel

KOROM FALÁBU JÓZSEF

Pallavicini-tér 3. sz.

Az összes bolti állványok

tízletű árukkal együtt eladó

KÖNNYÜ JÁNOS kereskedőnél

Mindszente.

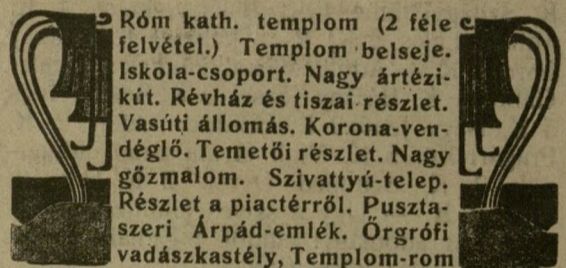
Legujabb!

Gyönyörű platina nyomatu

saját felvételi

mindszenti képeslapok

ugymint:

Róm kath. templom (2 féle felvétel.) Templom belseje. Iskola-csoport. Nagy ártézi-kút. Révház és tisztai részlet. Vasúti állomás. Korona-vendéglő. Temetői részlet. Nagy gőzmalom. Szivattyú-telep. Részlet a piactérről. Pusztaszéri Árpád-émlék. Órgófi vadászkastély, Templom-rom

darabonként 8 fillérért kaphatók:

Horváth Antal

könyv- és papirkereskedésében.

Szántó Miksa

varrógép gyári raktárában

Hm.-Vásárhelyen, Andrassy-utca 4. sz. alatt

az őszre

250 db családi Singer varrógép

100 db karikahajós varrógép

kerül eladásra

gyári áron.

Szépen kidolgozott fényképnagyítást

darabonként 7 koronaért szállít

Horváthné fényképezési műterme